

25º aniversario das Delegacións Solidarias

Fermin I. Rodrigo Lázaro e Llum Mascaray Olivera

Entrepobos, nos seus 30 anos de vida, ten feito traballo xunto con moitos colectivos irmáns. Neste artigo referirémonos ao camiño percorrido co sindicato USTEC · STEs (IAC) dende o evento coñecido en Guatemala como “Primeira visita por terra ás Comunidades de Poboación en Resistencia (CPR) da Serra e do Ixcán”

Vintecinco son os anos que transcorreron dende aquel 20 de febreiro de 1993 en que, grazas á asociación de solidariedade internacional Entrepobos, a Unión Sindical de Traballadores e Traballadoras do Ensino de Cataluña se fixeron irmáns en Guatemala coa Asociación de Mestres e Mestras do Ixcán (AMI).

En efecto, 410 persoas de todo o mundo participamos na «Primeira visita por terra ás Comunidades de Poboación en Resistencia (CPR) da Serra e do Ixcán». Entrepobos organizou a delegación catalá. Á súa chamada a formar parte desta comisión de verificación da poboación civil que vivía a represión do exército de Guatemala, responderon diferentes entidades, unha delas foi USTEC-CATAC. Actualmente, USTEC · STEs (IAC).

Os compromisos do irmanamento eran:

1. Presionar a todas as instancias polo recoñecemento como poboación civil para as persoas das CPR, e pola desmilitarización dos seus terreos: de vivenda e de traballos». Presionar pola súa liberdade de locomoción, de comercio e outros intercambios, de relación con familiares e de vida en Paz e Xustiza, en definitiva.

2. Denunciar e difundir a situación en que se atopan as CPR, sobre todo en canto aos aspectos máis indignantes, como as persoas que morren por falla de asistencia médica, ou as condicións

en que deben fuxir do exército ou pórse a salvo dos seus bombardeos.

3. Proporcionar ensinantes que permanezan nas CPR o máximo de tempo que poidan, para protección, acompañamento e aumento da formación das e dos docentes da AMI.

4. Facer campañas de apoio para conseguir tamén material escolar, que as escolas das CPR tanto necesitan.

Dende entón traballamos e un pequeno equipo destes dous colectivos -Entrepobos e USTEC- colabora na preparación de xente que vivirá no outro continente **a realidade comunitaria e a historia pasada e presente de resistencia como pobos**. Cabe destacar dúas cuestións:

- o agradecemento a todo o aprendido anteriormente en países como O Salvador, e o agradecemento aos métodos formativos herdados de organizacións tales como as Brigadas Internacionais de Paz, e
- o feito de que, nunhas edicións, compartimos esta formación con outros colectivos de solidariedade internacional (con Colombia, Ecuador, Nicaragua, Paraguai, Perú...).

Aniversario! A celebración fíxose nun barrio e nunha escola pública que funcionan un pouco como as CPR: non hai indiferenza ante as inxustizas e... si hai dignidade e resistencia.

Puidémonos volver atopar, abrazar persoas que participamos nun momento ou outro deste último cuarto de século. Lembramos o sentido maia do día, previamente a invocar as persoas que xa non están entre todos nós...

Cada grupo de cada ano consensuou a imaxe máis representativa da súa Delegación.

Tras a intervención de M^a. Gabriela Serra Frediani, principal organizadora da Delegación catalá que participaría na *Primeira visita por terra*, puidemos visionar na pantalla as mensaxes enviadas dende Primavera do Ixcán e as que nos chegaron das CPR da Serra ...

Contamos con literatura en vivo sobre a resistencia civil guatemalteca. Tampouco faltaron o humor profesional e a música.

Ceamos "frijolitos", puidemos bailar marimba e actualizar compromisos.

Celebrar esta amizade que perviviu durante máis de 25 anos significa para nós manter acendida a chama para continuar coas tarefas e as relacións solidarias.

Dende o continente irmán chégannos as súas voces: «Ahorita fannos a guerra por outros medios. Envólvenos o cerco dos megaproectos. Incumpren os acordos de paz (o noso resarcimento

nunca chega...). Actualmente, estamos a loitar pola memoria, a xustiza, a verdade e a reparación. Durante o conflito armado interno, borraron as nosas aldeas, masacraron aos nosos seres queridos, somos sobrevivintes do xenocidio. E os plans dos gobernos actuais seguen a favor dos militares e das grandes transnacionais que saquean o noso territorio. As comunidades CPR do sur están afectadas polos monocultivos (a queima da cana de azucre ataca a saúde). Nas comunidades do norte vívense as ameazas das grandes empresas das hidroeléctricas. Seguimos en solidariedade cos que sofren a criminalización e a xudicialización. Estamos creando alianzas contra a negación do que pasou e a favor da defensa do territorio. Denunciamos os 19 asasinatos a defensoras e defensores. Estamos realizando unha consulta para recoller as demandas actuais, e no mes de marzo de 2019 esperamos unhas mil persoas en Santa Clara. Agardámoslos tamén a vostedes, que nos acompañaron e foron portavoces internacionais de que existíamos e de que os nosos dereitos humanos estaban a ser cruelmente violentados».

Porque continuamos recibindo a petición de ir:

Longa vida ás Delegacións Solidarias! 🇵🇷

